

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de dōue ori pre sepm
mană: Duminece și Joi. — Prenume-
ratuna se face in Sabiu la speditur'a
foie pre afara la c. r. poste en bani
gat'a prim serisoru fran ate, adresate cătra
expeditura. Pretinu prenumeratunei pen-
tru Sabiu este pre ann 7 fl. v. a. ear
pre o jumetate de ann 3 fl. 50. Pen-

Nr. 17. ANULU XIX.

Sabiu, in 28 Februarie (12 Martie) 1871.

In cestiunea bisericei "Stei Treimi" din Brasiovu.

ni se scrie din Ungaria urmatorele:

Diariul unguresc „Ellenor“ in numerulu
seu 169 din 3 Martie a. e. a adus unu articlu
subcris de Csávolszky in cașa bisericei dela S.
Treime in Brasiovu. Ignoranti și malitiositatea, cu
care tractează Csávolszky acesta causa momentosă,
cu scopu de a seduce opinionea publica, este preste
tote marginile revoltatore.

La atâta nu s'au inaltat inca nici jidancu
dela „Pester-Lloyd“, nice fratele su dela „N. F.
Lloyd.“ Csávolszky intr'unu modu insultatoru, fără
cea mai mica cunoscinta de cașa, fără de a incercă
celu pucinu cu unu singuru documentu validu
adeverirea opintirei sele rusinose, timbréza nesu-
intele românilor pentru de a-si recastigă drépt'a
ereditare parintiesca, ce contr'a tuturor legilor
Dilesc si omenesci li se rapira de ingerintia ne-
drépta in afacerile bisericei grecesci.

Odată cu publicarea acestei sentințe s'au datu
Csávolszky si testioniul tristu, ca nu posede nici
anima nici minte. Si un'a si alt'a este condiție
esentiala pentru a potea aduce o judecata dréptă
si sanatosă in vre-o afacere. Dece români n'au
fostu adeveratii inițiatori a bisericei din cestiune,
ceea ce afirma Csávolszky, ci esclusiv asiā numitii
greci, cum de aceea s'au intabulat pre numele
românilor in acele timpuri de trista memoria, cându
volnici' ora impinse poporul român, jefuindu
de tote drepturile, la starea de plebs ad glebam
adstricta?! Cum de pâna la a. 1800 români ma-
nipulau averea bisericei, si preoti români servéu,
in aceea? — N'amu de cugetu a defasură aci caușa
bisericei amintite in tote fazele ei, caci acăst'a s'au
facut dejă in moi multe ronduri prin barbati apti
si competenti, cari au dovedit u date neinsrangi-
bile pâna la evidintia in diuaristica precum si in
brosiur'a aparuta la a. 1868, ca români suntu de
jore adeveratii proprietari a acelei biserici. Me
marginesc numai a aminti ca déca Csávolszky si
cunoscerea missiunea de jurnalista, avé de a studia
acele date mai naiote de ce pasi in publicu cu ată-
re pamphletu.

Insa atunci nu-si potea implini datorint'a de
simbriesiu.

Nu memiru deci de Csávolszky, care prin gura
sea nespălată tinde a molpsi si pre altii — dena-
turandu starea adeverata a procesului, acusandu in
modu brutalu pre Es. Sea. Par. Archiepiscopu si
Mitropolitu Andreiu, carele, in deplin'a cuno-
scinta a cașelor din cestiune, cu parintiesca buna-
voindia deopolitiva pentru toti creștinii de religiunea
gr. or., a incercat mai intâi a delatură in modu
pacnicu acăstă divergintia intre români si greci
din Brasiovu.

Si déca nu i-a succesu din motivu ca aduna-
turile de greci si bulgari se legau in sperantia,
ca mitindu din avere românilor ce o manipulau,
in slâng'a si drépt'a, voru putea isbuti de a-si asigură
pentru totu d'a-un'a avere bisericei române
— au trebuitu se impedece in puterea ce o man-
tienă pre bas'a institutiunelor lor si canónelor bise-
ricescii, pre bas'a autonomiei bisericei inarticulaté
capu alu ei; insinuarea averei bisericei amintite.
Me miru numai de drozdiele de greci si bulgari, cari
dupa atatea incercări zedarnice pentru de a usurpă
avere steina n'au venit u inca la convingere ca români,
adeveratii proprietari a acelei averi bisericescii nu
voru concede nimerui si nici odata dreptulu si
bunulu lor stramosiescu. Că onoratolu publicu
sa cunoscă atitudinea marsaviilor bulgaro-grecesci,
midilócele peccatose, prin cari voru a combatte drept-
ulu credintiosilor români dela biserica S. Treime

din Brasiovu lasu sa urmedie aci in estrasu munc'a
simbriesinului lor, provocând prebarbatii, in a caroru
mâna este pusa acesta sănta cașa, a priveghia
neincetatu pasii contrarilor. Csávolszky dice:
„In articlulu de fatia recomandam o cașa momen-
tosă atentijunei casei legislative, dara cu deosebire
acestoru deputati, cari suntu totu odata membri
comisiunei petițiunarie. Cașa e aceea a bisericei
grecesci din Brasiovu.

Inainte cu vre-o căte-va septembri amu aminti-
tu in scurtu despre petițiunea comunităției bise-
rivescii, prin care se dovedesce ministeriului de
culte o anomalia atât de eclatanta, că care arare-
ori pote esperă unu parlamentu. Grecii din Bra-
siovu din timpurile cele mai vechi si-au tractatul
liberi afacerile loru bisericescii, liberi si-au mani-
pulatul totudéun'a averea bisericesca. Fost'u in-
casuri in secolele trecute precum si de presențu ca
români, prin rivn'a episcopilorloru de a promova
interesele acelor'a, atacau averile si drepturile bise-
rivescii grecesci, déra ingestionea nedrépta totudéun'a
fu respinsa si decretele, multumea ordinatiunilor
regesci, dovedescu ca avere bisericei grecesci din
Brasiovu a fostu totu-déun'a proprietate esclusiva
a grecilor si ca românilor nu s'au concesu nici
odata nici unu felu de drept la aceea. —

Si ce se intempla in presențu, in viata no-
stra constitutionale. Audit si ve uimiti. In a.
1868 episcopulu ordinéza prin consistoriulu bisericescii
in contr'a dreptul i si adeverului, abstrahandu
dela totu usul si pracs'a de pâna acum'a, ca bise-
rica grecescă sa fie de o potriva si românesca,
fundatiunile sa le manipuleze si intrebuintize din
preuna cu români spre scopuri comone, sa fie pre
bas'a paritatei doi preoti, unul românescu iera celalaltu
grecescu, sa se faca prin acest'a servitiulu
Dilescu pre rondu intr'o septembra românesca
iér' in ceealalta grecescă, in scol'a grecescă sa fie
inventiatoriu de românu si asiā mai departe. Ce-va
sa dica acăst'a cu alte cuvinte. Averea ce este
proprietate esclusiva a grecilor sa o imparta cu
români. In contr'a acestui comunismu a suplicat
comunitatea bisericei grecesci la guvernul ce es-
tă stunci inca in Transilvania. Aceast'a a desfasuratul
cu scrupulositate afacerea, claru si luminatul a
dovedit — ceea ce altcum n'are multa lipsa de
documentare — ca amintita ordinatiunea episco-
pescă e in contr'a usului si dreptului, ca prin aceea
se calca in pioce tote legile, si pretinde grabnica
indreptare. Acăst'a inaintându guvernul ministe-
riului de culte ungurescă a asteptat de aci nimi-
cirea ordinatiunilor nedrepte. Intre aceea Siagun'a
a pusu comunitatea bisericei grecesci sub
interdictu din motivu ca aceea a cutesat a peti-
tona in contr'a ordinatiunilor sele, ier' avere sub
secuștru — insa fără rezultat — din pretestul
ca aceea nu se poate manipula prin individi cari au
cadiutu in eterodoczia. Pre cându se petrecu ace-
stea in Transilvania diet'a unguresca primește in
1868 art. 9 de lege, care ronduiesce ca: credin-
ciosii de relig. gr. or. eei de nationalitate ne serba-
séu ne româna se lasa si de aci inainte in acele
drepturi, pre cari le au folositu pâna acum'a si
adeca se lasa intru liber'a exerciare a limbei in bise-
rica, intru intocmirea independinta a afacerilor
comunei bisericescii si scolare, intru manipularea
ordinatiunilor si averei bisericescii. Deci sine cu
persecutările nedrepte. Cine aru si pututu dubită
ca ministeriulu nu se va grabi in urm'a acestei
legi clare si precise a pune capetu nedreptatilor
lui (garázdálkodásainak) Siagun'a? — Nume. Si
totusi nu s'au intemplat, ba s'au intemplat inca
lucruri mai ciudate că pâna acum. Ministeriulu a
intarit si aprobatu cu vatemarea legei citate
de-si numai provisorice — tote orenduelile ilegale
a Siagunei. Comunitatea bisericei grecesci de nou

tri celealte părți ale Transilvanie si pentru
provincie din Monarchia pre unu ann 8 fl.
iéra pre o jumetate de ann 4 fl. v. a. Pentru
princ. si teri strecine pre unu 12 1/3 ann 6 fl.
Inseratele se platește pentru intă a
ora cu 7 er. si rul, pentru a dou'a ore cu
5 1/2 er. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2
er. v. a.

a suplicat la ministeriu. Urmarea latoror peti-
tiunilor a fostu esmiterea unei comisii sub
Beldi spre studierea si opinarea cașei. Comisiunea
terminandu elborstul seu n'au pututu aduce
alta parere de cău ca grecilor le compete esclusivu
aceea biserica dimpreuna cu averea si români pre
bas'a documentelor n'au nice unu drept la aceea,
cu tote acestea ministrulung. de culte, in scurtu
timpu dupa terminarea elaboratului comisiunii a
intarit formalmente provisoriul Siagune si cu
acel'a tote ordinationile lui ilegale. —

Premitendu corespondint'a acăst'a sa tienem
acum o revista, că sa vedem cum se esprime in cesti-
uinea acăst'a si alte diuari.

Unu corespondinte din Pest'a a lui „S. Bl.“ in
acăstă cestiune dice asiā:

„In Ellenörulu de alalta ieri se discuta in fa-
vorea unor greci petiunari de Ludovicu Csávols-
szky, in unu modu forte impreuosu cér'lă ce a ajunsu
pre calea petițiunaria inaintea dietei, carea, din caușa
averei bisericei S. Treimi din Brasiovu, s'au aprinsu
noi din secululu trecutu si carea si astazi se afla
in cursu in vre-o cătiva greci din Brasiovu si
consistoriulu archidiecesanu gr. or. din Sabiu.
Ministeriului se inputa ca a procesu in modu vio-
lentu si provoca pre cas'a deputatilor sa protégă
pre clientii sei (ai lui Ellönör R. T. R.). —
Fia care sună din articululu amintit docume-
teza pre deplinu ca autorulu articulului, cesti-
uinea intrăga, la a cărei resolvare ministeriul de
culte a procesu corectu de totu, o discuția numai
pre baza unei informații unilaterali, comunicata
din partea advocatului grecilor, carele — firesc
pentru dietes grase ce curg din avere bisericesca
din cestiune — se occupa cu asediarea buroului
redactionale si a deputatilor dietei. Abstragendu
dela strictulu punctu de vedere de dreptu, carele este
in favorea competitiei oficiale bisericescii a con-
sistoriului gr. or. archidiecesanu din Sabiu, diet'a
aru trebui compatimata că si cum aru fi orbito po-
liticesce, când ea se aru decide pentru vre-o căteva
familii grecesci, fiindu acestea au placerea sa adminis-
tredie dupa placul loru avere bisericesca, contr'a
vocei celei chiare a legei, fără de supraveghire, —
a sili pre regimul sa dea ansa romanilor din im-
periul, ce numera cu milioanele, la o caușa ponderosa
de a si nemultiamit in unu modu impacabilu.

Totu in cestiunea acăst'a vorbesce „Fed.“ in
modul urmatoriu:

Biserica „S. Treimi“ din
Brasiovu.

De multe ori se intempla, ca si dreptatea ambla
ratecindu, mai cu séma, déca eei ce suntu chia-
mati a o sustiné, ei insi-si dau mâna de ajutoriu
a i impiedecă calea.

Tocmai acestu casu este la acăstă biserica.
Tote actele fundationale, incepându de la an. 1785
pâna la 1788, cându s'a deschisu biserica, dove-
descu limpede, ca de si fundatorii suntu de diverse
nationalități, intre cari inse majoritatea este româ-
na, totu-si intentiunea fundatorilor, că ómeni plini
de pietate, n'a fostu a zidit biserica naționala, ei o
biserica ort. orientala pentru toti creștinii, cari se
aflau atunci in cetatea Brasiovului.

Impregiurările politice inse in linia primo, si
spurcatulu sentiu alu unor ómeni de a exploata in
interesulu loru si chiar sănătele taine, au adusu cu
sine, ca intentiunea acăstă curata a ómenilor plini
de spiritulu creștesc sa fia totalu eludata.

Sasii, cei mai mari dusmani ai romanilor,
s'au folositu si se folosesc pâna in diu'a de astă-
di de putenii greci, cari mai suotu drept masina
in contr'a romanilor. Grecii de o parte spri-
giniti de sasi, de alta parte condusi de sentilo-

loru negoțiarescu, nesăiosu și fără milă, rapescu la anul 1796 biserica, respective dreptulu de administrare din mânele românilor, firesce, numai prin înșelătirea sasului Kronenthal, carele a datu curtei de Vienă informațiuni false în contră opiniunei guvernului tierei.

Acăsta nedreptate curendu să observați și la locurile mai înalte, și de aceea cuprinsul decretului de susu din ce în ce a inceputu a fi redusu în favoreea românilor.

E de însemnatu, ca grecii totu-de-un'a au protestat de căte ori să a datu românilorui dreptu la aerea biserica; insolenti'loru în acăsta privintia a mersu asiā de departe, în cătu din partea curtei de Vienă a fostu amenintati odata cu fiscalis actio, alta-data chiaru cu disgrati'a monarchului.

Contra tutororu sbuciumăriloru grecesci și sasesci in anul 1848 a urmatu unu decretu, in care se poruncesc capului bisericei a cercetă și a restitu statulu quo d'ainante de 1796.

Acăsta esecutare se intemplă la 1868. Grecii cari erau dedati a mulge biserica — tocmai precum faceau calugarii grecesci in România — se opusa cu tota energi'a, cu atât mai tare, cu cătu scian, ca dispusețiunile bisericescii aplicate odata și la biserica de acolo, i va supune contolei metropolitului și a comunităției bisericescii intregi, ceea ce este de totu contrariu intereselor loru scăvane.

Ministrul vine in ajutoriu esecutiunei, inse nisi elu n'a fostu mai fericit, căci grecii i s'a opusu doi ani de dile, fără că sa-i pôta face a urmă ordinatiuniloru.

Ei bine! cine nu aru face asiā spre a potea folosi singuru mai multe sute de mii! Cine nu va dice, cumca respectivii suntu indemnati la ecăsta resistintia chiaru de cei ce stau la corma! Se pôle ca unu ministru sa susera într'o tiéra, unde dispune de potere straordinaria, ca o mana de omeni sa-i calce in picioare patru ordinatiuni in aceea si cauza?

Alta data mai multa.

Eveneminte politice.

Repetim si astadi, ca diuariele unguresci exprima o ingrigire fără mare de cele ce se petrecu dincolo de Lait'a. Si cele deakiste și cele a le stengei suntu indignate pre ministeriglu cislitanu și recomânda din puteri Ungariei sa fia gata pentru ori ce eventualitate. Totu din diuariele unguresci mai afiam grigi'a insuflata de societatea din Pojona și Pest'a numita „Wacht an der Donau.“ Amenintările ce stau la spatele acestoru fapte atât de tare impress'unéza, incătu unii politici pare

FÖISIÖRA.

Familia de Orleans.

Cas'a de Orleans, ramura mai mica din intăia linie a Burboniloru s'a urcatu pre tronulu Franciei, la 7 Augustu anulu 1830, si a cadiutu la 24 Februaru 1848.

Cine scie déca evenemintele de astadi nu voru aduce mâne sa preside ierăsi la destinatele acestei multu incercate tieri.

In acăsta provisiune e bine sa o facem cu cunoșta celitoriloru nostri, dându-le pentru astadi notitie asupr'a ducelui de Nemours și principelui de Joinville.

Din casator'a lui Louis-Philippe cu regina Mari'a-Amelia, s'a nascutu: Principele Ferdinand, duce de Orleans, nascutu la 3 Septemb're 1810 si mortu la 13 Iuliu 1842.

Acestu principe a lasatu doi baieti. Louis-Philippe-Albert de Orleans, comite de Parisu, care dupa usulu stabilitu urmădia a fi moscenitorul directu și Robert-Philippe-Louis-Eugène-Ferdinand duce de Chartres.

Alu doilea fiu alu lui Louis-Philippe este Louis-Charles-Philippe-Raphael d'Orleans, duce de Nemours, fostu locotenent-generalu, nascutu la Parisu, la 25 Octobre 1814. Că si fratii sei, acestu principe a urmatu clasela colegiului Henri IV, a obtinutu chiaru óre-care succese la concursu si s'a ocupat mai in specialu cu studiul scintielor; eră inca copilu cându Carolu X, dupa unu usu alu vechiului regimur la numi in 1826 colonelul alu 1-lui de vânatori calari, regimentu in capulu carui-a i-si facu,

ca simtu de acum ghiarale duoru puteri insipite in carne și osele imperiului Austru-unguresco, spre a rumpe din trensulu și asi anectă siesi partile rupte. (Ce fericiti suntu unii politici ai Romaniei, ca intre impregnărî de aceeasi natura voru sa faca repubblica.)

Crică a 4 Martie st. n. 1871.

Constitutiunea e acelu odoru in viat'a poporului, pentru care s'aucheltuitu multe milioane și s'a versatu sîrōie de sangue. Biserica nostra gr. or. dela inceputulu ei fiindu intemeiată pre institutiuni constitutionali multi barbati și sacrificara viat'a, murindu cu mōre de martiru pentru aperarea independenției și drepturilor ei constitutionale, carii (drepturi) de și li-au succesu contrariloru bisericei noastre pre unu timpu ale oprimă dăru de totu ale nimicii nisi oda a. Abstragendu dela multele persecutiuni depre timpurile Imperatorilor pagini sa ne întorcem reprivirea numai la timpurile principilor calvinii, — la căte góne, batujocuri și dejosiri s'a expusa biserica nostra pre timpulu domnirei acestoru principi in Transilvania, și la căte incercări de ai nimicii constitutiunea si independentia aceea cu scopu de a o calvinii, deru nu cu multu ii fuse mai favoritore sărcea ei, și nu suptu mai bunu scutu drepturile ei, sub domitorii catolici, cu scopu de a o catolisă. De unde trebuie sa ne prinda mirarea cum de ea in Transilvani'a și Ungari'a mai esiste in realitate si nu e numai unu actu a istoriei.

Acăstă trebuie sa se atribuie in generalu caracterului celui tare romanescu de a se lipi de totu ce e strabunu, mai gal'a fiindu a suferi totu de cătu sa se elatine in credint'a sea, iera in specialu unor barbati ai bisericei noastre, iera tari in caracterulu și statornici in credint'a sea, cari pre lângă multele suferintie și batujocuri, și au scutu aperă turma de lupii rapitori, tienendu-o in credint'a sea ne stramutata.

Unu deceniu, dōne decenii in viat'a unui omu e unu timpu lungu, déra in viet'a unui poporu e că nimic'a. Déca comparâmu starea bisericei noastre de acum, cu privire la drepturile si independentia ei, cu cea de inainte de asta cu 20 de ani, apoi trebuie sa ne cuprinda o mirare imbucurătoare, ce putere magica au pututu lucră de intr'unu timpu atât'a de securu, dupa o apasare atât'a de mare suptu care ea gemé, și putu recăstigă drepturile si independentia sea, care in inteleșulu canónelorui i compete.

S'aru insielă fără déca cineva aru crede ca aceea au venit u dela ceva impregnărî politice, seu au adusu-o cu sine vr'o norocire órba, seu chiaru simplu cutremurul dela anulu 1848, pentru de si fără indoiala schimbările anului 48 au inflontat ceva in recăstigarea drepturilor si independentiei

la 3 Augustu 1830, intrarea in Parisu. Căteva luni mai târziu, fu alesu rege alu Belgiloru (3 Februaru 1831), dar' Louis Philippe care nu se vedu in măsura de a face sa se primăscă acăsta alegere de către puterile europene, refusă oferirea congresului nationalu, asemenea facu si cu tronulu Greciei ce i se propunea pentru fiulu seu.

Dupa ce a luat u parte la cele dōue campanii ale Belgiei si s'a formatu la comandamentu in taberile dela Compiègne, Lunéville și Saint-Omer su inaltiatu, la 1 Iuliu 1834, in gradulu de maresialu de câmpu, (generalu de brigada). In cea d'antaiu expeditiune dela Constantina (1836) a debutat u plementul Africei; in timpu de dōue luni, imparătostenele si pericolele atacului si retragerei, si reintorsu la Algeru, refusă serbatorile ce i fura oferte. In cea de a dōua expediune (1837) a comandat u intăia brigada de infanteria, apoi trupele de assediu, si priimi, la 11 Novembre următoriu gradulu de locotenent-generalu.

La 27 Apriliu 1840, duce de Nemours luu in casatorie pre Victori'a-Augusta-Antonetta, dueesa de Saxe-Cobourg-Gotha, nascutu la 14 Februaru 1822, si moscenitore, prin mama sea, a unei părți din marea avere a principiloru de Kohary. Cu dōue luni mai nainte, camer'a deputatiloru respinsese cerearea unei dotatiuni de 500,000 franci in favoreea sea si causase, prin acestu volu, retragerea cabinetului Soultu si Fassy (20 Februaru). Anulu următoriu, se întorse pentru ultim'a óra in Afric'a si luă parte la o campania decisiva contr'a lui Abd-el-Kader, pre tierii riului Chélif.

Mórtea prematura a fratelui seu celui mare dete o data ducelui de Nemours o mare importantia. In contr'a tradițiilor vechei monarhii care erau in-

bisericei noastre, totusi aceleia si astadi fotu asiā aru si de apasate că si mai nainte déca provedinti' a divina nu ne trimite unu barbatu in fruntea bisericei noastre care cu o voia resoluta, cu ostenele neobosite, cu sacrificii mari, si cu o inteleptiune ne marginita sciu astă caile, de si destulu de ghimpose, pre care i succese a recastigă drepturile si independentia bisericei sele si a poporului seu credinciosu.

Ostenelele nu i s'u zadarnice, daru din fructele ocelor'a astadi se nutrescu toti sii bisericei noastre române.

De nu aru si amareela nu s'ară sci pretin dulceti'a, de nu aru si sclavia nu s'ară sci pretin libertatea, cu cătu ne fusera drepturile bisericei noastre mai apasate cu atât'a ne este recunoscintia mai mare pentru eliberarea acelora. Déra pâna cându de o parte ne recunoscem multiorarea multiumrei noastre cătra mecenatele nostru, pentru atât'a starointie, devotamento, si sacrificii puse pre altiul bisericei, — pâna cându ne esprimâmu intru atât'a bucuria p'ntro recastigarea drepturilor si independentiei bisericei noastre, nu trebuie sa ne tainuim si durerea ca poporului credinciosu nu i sa da ocasiune, — e inpedecat — a-si folosi dreptul seu in sfacerile bisericei, scólei si fondurilor, asiā dupa cum lu indreptatiesce legea, canónele, si constituti'a bisericei noastre.

Unu omu care-si scie pretin drepturile sele ca crestinu, cétindu statutulu organicu, aceea charta magna a bisericei noastre vediendu din acel'a in institution le bisericei noastre atât'a constitutionalismu, atât'a liberalismu, cu mandrie va dice cum dicea români antici cu privire la nationalitate: Romanus sum civis „sum romanu greco-orientalu“, dara de odata lu va cuprinde si o machinie observando ca preotii prin parochie, statutulu organicu numai intru atât'a ién in consideratiune in cătu acel'a contiene datorentie crestinilor cătra biserica déra mai cu séma cătra DDloru că parochi, iera incătu contiene acelu drepturile crestinilor in sfacerile bis. si scolare, acel'a (statutulu organicu) e de cătra ddloru de totu neglesu — ne bagatu in séma.

O lege fie aceea cătu de buna numai atunci vine a fi salutara cându e aplicata in pracea, pâna atunci e numai litera mórtă.

Statutulu organicu in art. I. §-ulu 12 conține: ca in parochii in totu anulu sa se tienă regulat odata in lun'a lui Ian. sinodu parochialu.

O institutiune prin care li se da crestinilor dreptulu convenir'i pentru a-si regulă ei insusi trebile loru bisericescii, scolare si fundationale. A răvedé ratiotiniurile epitropilor bis. si scolare va sa dica a-si trage séma cu veniturile si cheltuirile bisericescii si scolare. A se ingrijit ei insu-si des-

savoreea mamei moscenitoriolui presomtivu, unu proiect de lege fu presintatu camerilor, care i atribu regenti'a; opinionea nu paru c'a ratifice acăstă lege si sentimentul pericolului facu ca in 1848 sa fia abandonată. De mai multe ori duc'a se gassi in capulu trupelor reunite in taberile de instructiune, elu asistă cu regularitate la lucrările camerei Parilioru, calatori prin departamente si nu avu cu populatiunile seu autoritățile municipale de către porturi cu totulu oficiali.

Cându isbuén revoluțione din Februarie, duc'a de Nemours comandă unu corp de trupe strinsu in glotă pre piaci'a Carrousele, fără a incercă sa-si pună inainte drepturile sele, elu se dete la o parte atât de multu pre cătu permitea esigentie'e situației si insotí pre cununata-sea, ducés'a d'Orléans la camer'a deputatiloru. La acestu ultimu actu alu vietiei sele politice se léga suveranul unei datorii implinita cu demnitate. De căndu s'a dusu sa-si inotiesca famili'a in esilu, elu resiedă la Clarendon. Sgomotulu a alergat mai de multe ori despre adhesiunea sea la recunoscere drepturilor la tronu a comitelui de Chambordu, căruia celu dintău a mersu sa-i faca visita.

Duc'a de Nemours, care este vaduvu din lun'a lui Noemvre 1855, are patru copii, din care doi baieti, Louis-Philippe-Marie-Ferdinand-Gastonu d'Orléans, comite d'E, nascutu la 28 Apriliu 1842 si Ferdinand-Philippe-Marie d'Orléans, duca d'Arencon, nascutu la 12 Iuliu 1844.

François-Ferdinand-Philippe-Marie d'Orléans, principe de Joinville, fostu vice-amiralu, nascutu la Neuilly la 14 Octobre 1818, este alu treilea fiu alu reposatului regelui Louis-Philippe si alu reginei

pre lipsele bisericei si scólei si a căutá isvóre spre suplinirea acelor'a, a luá raportulu comitetului parochialu si scolaru despre activitatea lui sub cursulu unui anu, — a-si alege personalulu de lipsa bis. si scol. si multe altele, cari eadu in dreptulu crestinilor adunati in sinodu parochialu. Drepturi intru adeveru frumóse si cătu se pote de constitutionale; — déra in praca cum se observa? destulu de reu! pentru ca preotii cari in intielesulu §-fului 10 din statutulu organicu, suntu presidénti ordinari ai sinódelor parochiali si că atari nu numai indreptati déru in intielesulu legi si obligati cu conchiamarea regulata a sinódelor parochiali, cu ignorarea legei si nebagarea in séma a drepturilor si dorintelor crestinilor de a-si vedé de treburile bisericesci si scolare, no conchiamá sinóde ordinare parochiale seu absolutu nici odata, seu numai a rare-ori in 3—4 ani odata, déra si atunci nu in timpulu otaritu prin lege, ci cându le vine bine la socotela, de unde urmeza aceea nelegiuirea ca poporulu crestinu că factoru principalu in organismulu bisericei nóstre e impededat a luá parte inmediatu in afacerile bis. si scol. la care lu indreptatiesce legea si constituti'a bis. nóstre, ci e silitu a se indestuli cu aceea ce face parochulu cu 5—6 crestini sub numire de comitetu, de si vede ca prin manipularea cea rea a acelui cu avereia bis. si scólei, avereia bisericei merge regresivu iéra nu progresivu, care eu lesne s'aru puté evitá déca s'aru conchiamá in intielesulu legei in totu anulu regulato, sinodu parochialu in care poporulu crestinu adunatu fiindu si aru trage séma cu avereia bisericei si scólei si in casu de o manipulare rea si aru alege manipulatori mai credinciosi, delaturandu pre cei necredinciosi.

Eu intiu adeveru, memiru ce ii instrainara pre unii par. preoti dela tienerea sinódelor paroch. déca nu dora ca nu le vine bine la socotela stat'a amestecu si influentia a mirenilor in treburile bisericesci, carii mai nainte de organisarea bisericilor mergeau tóte dupa voi'a DD-loru, de si de multe ori cu interesu privatu.

Nu se pote negá ca in multe parochii netinereea sinódelor p., vine de acolo ca parochii respectivi nu sciu intrebuintá statutulu organicu, de sine se intielege ca si poporenii acelor'a stau in acelu gradu alu culturei, de mai multu si framánta mintea cu causele bisericesci si cu dreptulu loru la aceléa, se indestulescu déca dupa usula vechio tóte ce se tienu de biserica le seversiesce pop'a, identificandu cu biserica. Dara suntu preoti destoi, luminati si bine qualificati, cu poporeni desteki carii nu numai au voia, dara si si pretindu dreptulu la afacerile bisericesci, carii preoti nu potu si escusati cu necunoscent'a statutului organicu, (de

Mari'a-Ameli'a. Asemenea fratilor sei, elu fu chiamatu sa-si primésca educatiunea in colegie sub directiunea unui perceptoru particulariu. Destinat la marina, elu facu, in compan'a capitanului Hernoux, care deveni adjutantulu seu, căte-va caletorii pre côtele Franciei si ale Italiei, si se presintà la scól'a navale din Brest intr'unu esamenu publicu. Primitu elevenseigne, fu supusu la tóte esigentiele serviciului, deveni, in 1836, locotenentu de nava, insotu in apele Levantului escadr'a amiralului Hugon si debarcà in 1837 la Bone, pentru a merge sa intâlnesca inaintea Constantiei pre fratele seu duca de Nemours; dar sosi pré tardiu, caci ora-si era luatu.

Ocasinua de a se distinge i su data in 1838, la epoca declararei resbelului guvernului mexican. Pe bordulu corvetei Créole, elu arata multa audacia in modulu cum atacă bateriile fortului Saint-Jean d'Ullo'a (27 Noembre); căte-va dile in urma in capulu unui detasamentu de matelotti, sfortia portile lui Ver'a-Cruz si prinse cu mâna sea in mijlocul unei vii impuscaturi, pre generalulu Artista. Aceast'a stralucita purtare adusa principelui crucea legiunii de onore si insemnale de capitán de nava.

In 1840, primi missiunea de a readuce dela sănt'a Helen'a remasitiile mortale ale imperatului Napoleonu, si astându ca resbelulu era iminentu anuntiara resolutiunea sea, ca de va fi atacatu, se va apará pâna la cea din urma estermitate de cătu se predea acestu sacru depositu. Dupa mai multe cruciari in apele Statelor Unite, in Mideranea si in Sengalu, se duse in 1843 la Rio-Janeiro, unde lăs de socia, la 1-iu Maiu, pre principés'a Francesca de Braganza, sor'a lui don Pedro alu II.

Inaltiatu in acelasiu anu la gradulu de contra-

almintre aceea nu pote fi excusa pentru nici unu preotu:) si totusi in parochiele in care functionédia sinódele parochiali ordinare tienute dupa prescrisele legii suntu — potu dice — de totu necunoscente.

Sciu o parochia in care functionédia unu parochu, care se considera intre cei de frunte, cu privire la cualificatiune, in protopopiatu, si că atare e forte bine cunoscutu cu cuprinsulu statutulu organicu, la ce me indreptatiesce a crede aceea ca l'am auditu mai de multe ori provocându-se la statutulu organicu in casuri cându au avutu lipsa a face atenti pre poporenii sei la datorintele loro facia cu densulu, că parochulu loro, de unde conchidu ca déca Dnii scie din statutulu organicu ce datorintie au parochienii cătra parochulu loro, trebuie ca scie si aceea ce drepturi au parochienii in afacerile bisericesci scolare si fundationale si totu din acelu statutu organicu trebuie sa scie si datorint'a Dniei sale ai conchiamá in sinodu parochiale, că acele drepturi sa si le pote exercia, si totu-si acelu parochu cu ignorarea legei, cu nebagarea in séma a datorintei sale preotiesci (vedi compend. de drept. cano. §. fulu 186 punct. 10.) cu neconsiderare dreptului si dorintiei poporenilor sei, ba chiaru nici la expres'a rugare a acelora in timpu de 3 ani de dile nu putu fi aplicatu a conchiamá sinodu parochialu ordinariu, spre a se revedea socotelele epitropilor si asi vedé comunitatea bis. de alte treburi bis. si scolare din care causa au urmatu bisericei si scólei o paguba considerabila — déca nu me insieu de sute de florini.

Déca parochulu respectivu conchiamá sinodu parochialu in totu anulu regulato dupa cum prescri legea, atunci comunitatea bisericesca v-dienudu manipularea cea rea cu avereia bisericei numai de cătu in anulu din tâiu si schimbá personalulu manipulantu, incredintiandu avereia bisericei pre mânai mai fidele, si asi pagub'a nu se urcă in mesur'a, in care s'a urcatu in 3 ani. Eata urmarea si pe catul calcârei legei si a dreptului poporului, si cine va fi respundietoriu pentru atât'a paguba, obvenit'e mediatiu din cauza ca nu s'a tienutu sinóde parochiali regulato, dupa cumu prescri legea, care déca se tienea, pagub'a se putea evitá. Si fiindu ca cautorii acelui parochii de 3 ani de dile nu-si dedura socotelele, dupa unu timpu atât'a de indelungatu cine va sta bunu ca comunitatea bisericesca a acelei parochii cu revisiunea socoteleloru nu va veni intr'o confusiune din care anevoia se va pute desfasurá, ba pote veni chiaru si in conflictu cu parochulu locului, care e deodata si epitropulu scólei, mai cu séma, déca nu va fi de facia si Dnului protopopu.

Si ore in astufelu de impregiurári sa nu se mai afle comunitati bisericesci? cari inpregiurári

amiralu si autorisatu sa asiste cu glasu delibertivu in consiliulu amiralitathei, luá o parte activa la lucrările comisiuniei superiore pentu esamenulu cestuiilor relatiye la organisarea marinei cu aburu si siedea cătu odata in camer'a Pairiloru. In lun'a lui Augustu 1845, luá comandamentulu escadrei de evolutiune ce crucea pre côtele Marocului bombardá Tangeru si puse mâna pre Mogadoru. In urm'a acestoru operatiuni militare fu numitu vice-amiralu.

Aflându-se necontentu pre mare, principale de Joinville se gasea la Algeru cu duc'a d'Aumale cându sosi nouataea despre eveneminte din Februaru 1848. Pre data elu remise comandamentulu, autoritatile republicane, se ambarcă pentru Anglia si insotu la Claremontu famili'a esilta. Cându adunarea constituanta se ocupá de projectulu de decretu asupr'a isgonirei ramurei Orleaniloru, elu adresá presidentului o protestare plina de demnitate. Dela acesta epoca, a traitu seu a caletorit u in scopu de a studia, si numele seu, multu timpru atât'u de popularu in Francia, nu s'au gasit u nici odata amestecato in intrigile, in care familiile regale cadiute au fostu ocasiunea in ultimii ani ai republicei. Principale de Joinville are duo copii: Francois-Marie Amelie, nascuta in 1844, si Pierre-Philippe, duca de Penthièvre, nascuta in 1845.

Elu a publicat in Revue des deux-Mondes, studiele asupr'a marinei franceze (1844—1853) si asupr'a resbelului din China (1857.) Cea d'intâiu e titulata: Nota asupr'a stării fortelor navale ale Franciei, a produsu o viua sensatiune; ea a fostu retiparita la Francfort, 1846, in — 16.

(Revista Milit.)

obvinu din cause ca parochii respectivi nu conchiamá sinóde parochiali dupa cum ii indatoresc legea regulata in totu anulu.

Ore maritulu consistoriu, a căruia datorintie aru si in intielesulu §-fului 121 punct. 5 a statutului organicu a priveghia că statutulu organicu sa se tienă in vigore, sa nu scie nimic'a de aceea, ca in parochii statutulu organicu cu privire la sinódele parochiale nu se baga de cătra parintii parochi in nici o séma, care irregularitate causéza bisericilor si scólelor pagube, iéra crestinilor neplaceri.

Déca legile aduse de corporatiunile nóstre legislative bisericesci (congresu si sinodu archidiocesanu) nu se respecteaza si nu e ingrigire, că sa se respecteze, apoi adunările acelora corporatiuni eu le consideru numai de nișce formalitati seci.

Tóte edificiile se incep dela fundamentu si pre acelo se ridică caturile. Déca fundamentalu nu e solidu si evitatu de ceea co lo slabesc, totu edificiul e espusu ruinări.

Bas'a pre care-su ridicate celealte părți constitutive ale bisericei nóstre suntu parochiale, si fundamentalu in organismulu bisericei nóstre că factoru principalu e poporul credinciosu. Biserica nóstra numai pâna atunci va fi tare, pâna cându va evită totu ce-i slabesc fundamentul.

Eu 'su de firma creditia ca Veneratulu consistoriu archidiocesanu informandu-se despre starea lucrului prin parochie cu privire la sinódele parochiali pre viitoru va si cu mai mare priveghiare că decisiunile congresului nostru bisericescu român sa se duca mai cu acuratetia in deplinire, — va ingrigi că totu ce pote si spre slabirea fundamentalui bisericei nóstre pre viitoru sa se evite.

In cătu se tien de sinódele protopresbiterale mai totu aceea a-si ave de disu ce amu disu cu privire la cele parochiale, insa despre acel de alta data, cu aceasta ocazie cu permissiunea dñui Redactoru imi iau libertate a-mi dà o modesta parere relativu la ratiotiniurile bisericesci, scolare si fundationale.

Poporulu nostru pre alocurea e cam ne pasatoriu, de totu, ce e comunala, cu mai multe ocazii amu observatua ea cu ocaziea revisiunei socoteleloru bisericesci si scolare nu moltu scruteza veniturile si lesne primește erogationile, si cele mai ne legale, mai cu séma déca epitropii respectivi 'su nisice persone cari au rudenit multe in comuna si 'su ómeni ageri de gura.

Că bisericile si scólele sa fie scutite de pagubele ce aru puté obveni din acesta impregiurare, a-si fi de aceea parere ca onor. sinodu archidiocesanu conchiamatu pre Duminec'a Tomii an. c. sa constitue uno Esactoratu archidiocesanu in Sabiu, obligându parochiile că in totu anulu celu multu pénai lun'a lui Faure pre cala a protopresbiteratului si asternă ratiotiniurile biser. scolare si fundationale, revediute o data prin sinodul parochialu, la esactoratulu Archidiocesanu spre suprarevisiune. *)

Prin aceste amu dobindi pro 1, ca epitropii nu aru poté amaná din anu in anu cu predarea socoteleloru, pro 2, preotii, volens, nolens, aru si siliti a conchiamá sinóde parochiale cu sfirsitul anului scolaru spre a se revedé socotelele epitropilor siu respundietori pentru impedecare. pro 3, epitropii si aru duce ratiotiniurile mai cu mare grigia, iéra parochienii aru si mai cu mare bagare de séma la veniturile si spesele bisericei si scólei cu ocaziea revisiunei ratiotiniurilor sceler'a.

Esactoratulu sa riba dreptu, spesele neleginete a le dificultă, iéra veniturile care le-aru i pulea scote la cale ale inseră, facendu pentru tóte respundietori pre epitropii respectivi.

A-si fi disu ca in fiese care protopopiatu sa se formeze uno esactoratu, constatatoriu celu multu din 3 membrii cu chiemarea de a supr'a revedé tóte socotelele bisericesci, scolare si fundationale din protopopiatulu respectivo, déru fiindu ca protopopiatele nóstre nu au funduri din care sa se pote remuneră ostenelele personalor din care aru si esactoratulu, iéra gratis nu credere a se, afle cineva că sa primésca aceea sarcina, asi remanu pre langa parerea-mi da mai nainte.

Grigoriu Mezei — Manteanu.

*) Sa asternu consistoriul, carle le revede insusi. Red,

Apretimu și adeverulu celor depuse în articulo de mai susu și stimamă și zelul cel vedem la autorulu seu pentru inaintarea bisericiei; și ne pare bine, ca densulu dovedesce, ca avem barbati cari se interesă de biserica. Scimă și noi că ar fi multă de dorită pre terenulu acestă, inse să nu uităm că abia suntu vre-o cativa ani și după cum a crezută autorulu indată la incepulum articolului, un deceniu și dăne suntu pucini în viață unui poporu; să speramă ca românii gr. or. voru intră din anu în anu mai bine pre calea constituționale bisericăsca și defectele ce-le vedem, atunci voru fi totu mai rari.

Dietă Ungariei.

Siedintă din 24 Februarie a casei deputatilor o deschide presedintele Somssich la 10 ore.

Dupa cetera și aprobarea protocolului se ascernă petitioni numerose.

La ordinea dilei sta proiectul regimului relativ la prelungirea indemnitatei pâna la finea lui Martie.

A. Csányi descarcă la ocazia acestei ieremiadele obicinuite a stângii estreme contră legei de complotare și contră delegațiunii. Densulu votăză contră. Dupa aceea se primesc proiectul în desbaterea generale cătu și în cea specială.

Urmăză continuarea desbaterei din siedintă trecuta despre înmulțirea cavaleriei honvedilor.

Pentru primirea proiectului vorbescu în siedintă de astăzi: A. Pulszky, contele F. Zichy, presedintele minist. Andrássy și br. Fr. Podmaniczky, contră: Th. Vécsey, K. Tisza și Ed. Horn.

Incheierea siedintei la 3 ore.

In 25 Februarie tienora ambe casele siedintie scurte. Siedintă casei magnatilor, în care se votă proiectul regimului privitor la indemnitate fără desbatere, dură numai câteva minute. In siedintă casei deputatilor se continuara desbaterea asupra obiectului, ce se pertractase și în siedintă trecuta.

Asemenea se continua desbaterea despre proiectul regimului relativ la înmulțirea cavaleriei honvedilor și în siedintă din 27 Februarie. În această siedintă vorbira M. Tancsics, K. Bobory, E. Simonyi, L. Macray, E. Péchy, G. Clementis, conte B. Keglevich și alții, toti oponiști.

In siedintă din 28 Februarie a casei ablegatorilor se ascernă la începutu petitioni numerose, privitor la o intervenție în favorul Franției.

Presedintele minist. Andrássy prezintă după aceea legea, despre indemnitate, sancționată, care indată se va și promulgă.

Trecenduse la ordinea dilei se continua desbaterea despre legile honvedilor care în siedintă de astăzi se încheie.

In siedintă din 1 Martie se pune legea susțină la votu și se primesc cu 192 voturi contră 124.

Alte proiecte privitor la honvedime de asemenea se primira. Dupa aceste se incepura desbaterea despre bugetul ministerului de comunicări.

Siedintă din 1 Martie. Punându-se la votu proiectul, desbatutu în cele trei siedintie precedenți, despre înmulțirea cavaleriei honvedilor, se priimă, după cum împartesem și mai susu și adusul opozițional se respinsă.

Pentru proiectul regimului votara majoritatea întrăga și dedu prin aceea celu mai fermu și elo- ciente dementi, ca totă faimete, imprăsciate despre o desbinare a majoritathei în afacerea acestei, suntu neadeverate. Proiectul de lege despre sistemizarea cătoru-va posturi pentru medici de honvedi, care săjunse la pertractare, se primă fără desbatere.

Proiectul de lege despre schimbarea stabului batalionilor de landwehr se priimă d'asemenea după o scurta desbatere.

Urmăză proiectul de lege despre convocarea honvedilor spre cultivarea de ofișieri. Comitetul centralu recomanda primirea acestui proiect.

K. Tisza: Acesta proiect de lege a trebuit să se ascernă, de ore ce ne lipsescu ofișieri. Dă-

regimulu aru și primitu în anul 1868 proponerea opositionei, în urmă carei-a voluntirii pre unu anu, după decurgerea anului de serviciu sa nu trăea la rezerva ci la honvedi, acum nu ar lipsi ofișierii. Vorbitoriul ascerne o modificăriune, în urmă cărei-a ofișierii și subofișierii convocați la serviciu estraordinarul sa se ia la avansamentu cu deosebire în considerație. Mai departe ascerne unu proiectu de conclusu ca ministrul sa prezinte o propunere ca ce felu de favoruri se oferescu aceloră, cari spontanei se insinua la serviciu mai lungu.

Mai departe să ascérne ministrul unu proiectu de lege, ca cine să se convóce la serviciu estraordinarul, cătu să dureze acestă, și cum să urmeze cultivarea subofișierilor.

Preseditele ministrilor conte Iul. Andrássy obiectează căte-va la vorbirea lui Tisza și după aceea se primește proiectul nemodificat.

Urmăză deci desbaterea despre bugetul ministrului de comunicări și proiectul de rezoluție a lui Wahrmann.

Dupa cetera acestui proiectu de rezoluție ia ministrul de comunicări, Gorove, cuvenitul și declară între altele ca regimulu bucuriosu acceptă proiectul de rezoluție ascernutu (Applause).

Dr. M. Falk ia cu placere cunoștința despre declaratiunea ministrului de comunicări și recomanda din parte-si de asemenea primirea lui.

Contele Ant. Forgách accentua necesitatei regularei tarifei pentru drumurile de feru. Cu aceste se încheie siedintă de astăzi.

România în conferința dela Londonu

Unu corespondinte din Vienă alu diarului „Pester Lloyd“ scrie cu privire la România urmatorele:

„Viena în 28 Februarie. Este cunoscutu ca guvernul român și-a manifestat inca de multu timp dorintă că titlul de „Principatele-unite, Moldovă și Valachi“a, stabilitu în articolul I, alu convențiunii dela 19 Augustu 1858, sa se schimbe și primăsca și pentru comunicăriile internaționale titlu de „Principatele Romaniei“, care titlu este deja de multu acceptat in aletele administrației interne. Resolverea favorable a acestei cestiuni său dorintie, sprinține specialu de către Austria, fu impedeccata numai prin incidentul ca guvernul român a imprimat de atunci monete cari, contră declaratiunilor schimbate cu Porta în această privinția, nu portau nici unu semnu alu suzeranităției Portiei. Precum amu intielesu, sfacerea acestă este acum complanata, și reprezentantii dela conferința din Londonu ai puterilor semnatari dela Parisu vor subsemnă unu protocolu contră repetirei numirei ambelor principate obligație, cuprinsa in declaratiunile relative la exercitarea dreptului monetari, care (protocol), schimbându convențiunea dela 1858, va introduce oficialmente in dreptul european pre Principatele dunarene sub numirea de „Principatul România“.

Fagarasiu in 8 Martie 1871.

Dile Redactor! Bine voiti a dă publicitatei prin multu prețința d-vosra făoa colectele, ce s-au facutu pentru tinerul nostru institutu gr-oriental, scolă „Radu-Negră“ din Fagarasiu,

și adeca:

I. Prin dlu directore alu gimnasiului din Ploiești I. I. Romanescu:

Dela d. sea: lei vechi 128, d. profesor C. Ionescu 36. Dela d. prof. N. I. Micescu 48. Dea d. I. Stînghe 32. Dela d. comerc. Vas. Mehedințianu 128. Dela d. Ghita Stefanescu 54. Dela d. instit. Iosifu Ioanescu 27. Dela d. comerc. Dumitru Panaitu 27. Dela d. comerc. G. Radoviciu 160. Dela d. prof. M. I. Georgescu 62. Dela d. comerc. Teodoru Isanu 64. Dela d. comerc. S. Irimescu 27. Dela d. comer. Haralambie Stanescu 27. Dela d. comerc. Const. B. Popu 82. Sum'a 852.

II. Prin dlu profesore Alecsiu Ghinea din Valenii de munte:

Dela d. sea: lei vechi 24. Dela d. primariu alu comunei Valenii de munte 25. Dela d. comerciant Ioane Ioanoviciu 10 lei 32 p. Dela d. Bratu Ionescu 10 32 p. Dela d. D. Piticiu 11. Dela d. Georgiu Boteditu 10 32 p. Dela d. Stanu Ioanu 10 32 p.

Dela d. Staicu Anghelescu 6 30. Dela d. Ioan Irimescu 5 20 p. Dela d. George I. Piticiu 6 30 p. Dela d. Dragomirescu 9. Sum'a 131 lei 8. p.

Pentru acestu ajutoriu sprinținu adunca mulțumire atâtă onor. d. colectanti, cătu și tuturor dloru, ce s-au interesat pentru scolă nostra și au contribuit spre a ei sustinere. —

Dela eforia scolii capitali „Radu-Negră.“

Petru Popescu

Protopopu.

Ioanu Dim'a Petrescu

Directoru scolii.

Varietăți.

* * * Gambetta svabulu. În o făoa din Stuttgart, gasim nouitatea, ca mosiul lui Gambetta a fostu warlemburgiu, nascutu in Munsterkingen, și se numea „Konrad Gemperle.“ — Prețimpul restaurării imperiului lui Napoleon veni in Francia unde învăță cu unu casegiu „Surogat“ unu mare comerciu. Elu luă in casatoria o jidovă-italiana care și dăse nomele ei. Iată dice făoa din Stuttgart, originea marei și ilustrului patriotu-republicanu alu Franciei, d. Gambetta.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochie din opidulu Feldioră in protopiatul gr. or. alu II-lea alu Brasovului, statatoré din 204 familie și 1034 susfete, se scrie concursu pâna la 16 Martie 1871.

Emolumentele suntu:

Pre lângă venitul stolare suntu;

a) portiunea canonica, si fondu parochialu 24 1/2 hold de semanatura și fenatiu,

b) in bucate 200 ferdele cucuruzu,

c) cartiru liberu.

Doritorii de a ocupă această statină, se ceru că sa fie cu gimnasiulu mare, și clerici absoluti, — au sa asternă recursele loru instruite in sensulu statutului organicu, dlui protopopu Ioanu Petricu la Brasovu.

Feldioră in 16 Februarie 1871.

Cu contilegerea dlui Protopopu.

(19-1) Comitetulu parochialu.

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de parochu in comun'a gr. or. Leschi'a Districtulu Cetăției de petră (Kovár vidék:) se deschide prin acestă concursu. —

Emolumentele cu acestu postu suntu.

1.) Dela 95 capi de familie dela fie-care o ferdela cucurudiu nesfarmat și 20 cr.

2.) Venitul dela Epatriasiru.

Doritorii de a ocupă acestu postu voru aveasi astene concursele loru provedinte cu atestatele necesare in intielesulu statutului Organicu § 121 a Scaunulu Protopresbiteratu celu multu pâna la 7 Martiu a. c. in Leschi'a, Leschi'a in 7. Februarie 1871.

Comitetulu Parochialu din locu.

Cu scirea și inviorea mea.

(15-2) Ioanu Greblea. Protopresbiter.

Edictu

Ioan Voicu din Gusu comitatulu Albei de Josu, care de mai multi ani au păresit cu necredinta pre leiu-i sea muiere Maria Ilie Fara din Ludosiu, scaunulu Mercurei, fără a se sci ubicaliunea lui, se cîtează, că in terminu de unu anu și o di, sa se infatisidie inaintea subscrișului foru matrimonialu, căci la din contra și in absența lui se voru face cele ce dictă legea.

Sibiu 25 Februarie 1871.

Forulu matrimonialu gr. or. alu Mercure.

Petru Badila

(1-18) Protopopu.

Edictu.

Maria Cocosiu, legiu-i a socia a lui Petru Mircea din Zabala, filia la parochia Covasna, carea de trei ani parasi cu necredinta pre barbatulu ei cu 4 copii, și primește in lume, fără a se sci unde se află, se cîtează, că in terminu de unu anu și o di, sa se prezenteze inaintea subscrișului foru matrimoniale; pentru ca la din contra, și in absența ei, se va da otarire părăi ridicăte asupra susuatinsei, din partea barbatului ei.

Brasovu in 20 Februarie 1871.

Forulu matrimonialu gr. res. alu protopopu atului Treiscauneloru

Ioanu Petricu

Protopopu.

(16-14)